

Використовувати свій потенціал на повну

#5 от 14.03.2019

На цьому знімку стипендіат Верховної Ради України магістрант кафедри «Автомобіле- і тракторобудування» Геннадій Гріненко. Його ім'я вже відоме постійним читачам нашої газети. У номері 12–13 від 14 червня 2017 року було опубліковано матеріал «НТУ «ХПІ» та ХТЗ: грані співпраці». Там Геннадій розповідав про свою практику в дослідно-експериментальному цеху заводу, а сьогодні він ділиться з нашими читачами своїми враженнями про роки навчання в Політеху і планами на майбутнє.

«З самого дитинства планував займатися технікою, постійно щось майстрував. Ще зі шкільної парти знав, що вступлю на навчання до Політеху. Остаточно визначитися з вибором мені допоміг мій майбутній куратор групи – завідувач лабораторії кафедри «Автомобіле- і тракторобудування» Анатолій Данилович Галуцьких. У День відкритих дверей він провів екскурсію лабораторією та показав кафедру в цілому, розповів про напрямки наукової діяльності. З того самого моменту я зрозумів що хочу навчатися тільки тут. Займатися науковою роботою я почав ще з середини третього курсу. Ми з моїм товаришем Владиславом Безкоровайним (у майбутньому стипендіатом Президента України) звернулися до завідувача нашої кафедри професора Вадима Борисовича Самородова з проханням стати керівником підготовки наших бакалаврських дипломних проектів. Під його керівництвом ми почали поглиблене вивчення трансмісійно-матричного аналізу і загальних принципів роботи гідрооб'ємно-механічних трансмісій, зокрема ГОМТ-1С, розробленої на кафедрі. Наукову діяльність у цьому напрямку я продовжую і понині.

Навчальний процес за дуальною схемою і переддипломна практика проходили в тісній співпраці з АО «ХТЗ». Там ми мали змогу значно поглибити свої знання і практичні навички,

а також втілити здобуті в стінах інституту теоретичні знання на практиці. Зокрема я розробив нову підставку під навантажувальний пристрій для стенду випробувань гідрооб'ємно-механічної трансмісії ГОМТ-2С. Мною з товаришами були проведені всі виміри, розрахунки майбутньої конструкції, за затвердженням з керівництвом заводу ескізом був створений пакет технічної документації для її виробництва. Підсумком цих робіт стало виготовлення даної підставки і її монтаж у цеху в складі стенда, на якому тепер проводяться випробування нової трансмісії.

Шість років промайнули непомітно. Звичайно, було важко, але на мою думку, саме в цьому і полягає сутність навчання: якщо це дається тобі надто легко – то ймовірно ти не використовуєш свій потенціал на повну. Я планую продовжити своє навчання, вступивши до аспірантури, стати викладачем. У зв'язку з цим окремо хотілося б відзначити дружний колектив викладачів кафедри, які своїм особистим прикладом, ставленням до студентів і відданістю своїй справі вносять вагомий внесок у становлення молодого покоління інженерів та науковців.

Свій вільний час намагаюся присвятити своїм рідним, друзям, хобі. Моїм найбільшим захопленням є музика. Граю на гітарі в рок-гурті».

Ми сподіваємося, що пройдуть роки, і ім'я героя цієї публікації увійде до списку найвидатніших випускників нашого славного політехнічного університету!

Фото Ігоря Гаєвого